ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 832/2/2017

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2599

Şedința publică din data de 26.06.2017
Completul constituit din:
Preşedinte: Ionel Florea
Grefier: Daniela Duică

Pe rolul instanței se află spre soluționare cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** în contradictoriu cu pârâtul **Milea Hîldan Gheorghe** având ca obiect „anulare act administrativ".

La apelul nominal făcut în şedință publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic cu delegație aflată la fila 7 şi pârâtul personal.

Procedura de citare a părților este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedință, după care:

La interpelarea instanței, pârâtul învederează că nu şi-a angajat apărător întrucât consideră că se poate apăra singur.

Nefiind alte cereri de formulat, excepții de invocat şi probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii, urmând a se pronunța o hotărâre prin care să se constate că pârâtul a fost colaborator al securității. Pârâtul a dat note informative despre persoane care doreau să rămână nelegal în străinătate sau să părăsească nelegal țara. Prin faptele sale, conştientizate de pârât, acesta a încălcat dreptul la viață privată al persoanelor.

Pârâtul personal, având cuvântul, solicită respingerea acțiunii. Învederează că în acea perioadă era minor, iar acele declarații erau luate sub şantaj, amenințare, i se dicta ce anume să scrie. Intenția sa nu a fost niciodată de a face rău cuiva iar declarațiile nu au fost niciodată date de bună-voie. De asemenea, învederează că unele dintre persoanele la care se face referire în cererea de chemare în judecată, la acest moment, îi sunt prieteni, ba mai mult, a ajutat pe unele persoane să părăsească țara, deoarece avea rude în străinătate. Totodată, învederează că în funcțiile publice pe care le-a exercitate nu şi-a făcut decât datoria față de oraş. Mai mult, chiar a fost urmărit penal şi i s-a deschis un dosar penal în luna mai 1989, aspect ce evidențiază tocmai că nu a fost colaborator al securității ci doar a semnat ce i se dicta.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

În ceea ce priveşte prezenta acțiune, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 01.02.2017, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Milea-Hîldan Gheorghe, pronunțarea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl priveşte pe pârât.

În fapt, pârâtul este consilier în cadrul Consiliului local Glogova, jud. Gorj. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a

Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b-h ind. 1.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1187 din 16.06.2016 şi din înscrisurile ataşate, domnul MILEA-HÎLDAN Gheorghe a fost recrutat inițial la data de 30.07.1977, în timp ce era elev la Liceul industrial nr. 8 din Timişoara, sub numele conspirativ <PETRIA AUREL>, pentru a stabili cazurile de elevi care audiază postul de radio <Europa Liberă>, cei care au intenții de evaziune, cei care au legături cu cetățeni străini, precum şi cei care au manifestări denigratoare privind modul de viață din țara noastră.

La aceeaşi dată a consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf.

În 1979, la absolvirea şcolii, este preluat în legătura I.J.S. Gorj, Grupa Operativă Motru, fiind folosit pentru încadrarea informativă a ICMMO, bazinul Motru, unde fusese repartizat la cerere după terminarea liceului, dar şi pentru "supravegherea în rândul tineretului în scopul depistării celor care audiază ştirile transmise de posturile de radio clandestine sau a celor cu intenții de a trece fraudulos frontiera".

În septembrie 1988 se propune transferarea pârâtului din poziția de colaborator în cea de persoană de sprijin. Precizează că dosarul de rețea al cărui titular este domnul MILEA-HÎLDAN, nu are document de închidere, cel mai recent document, fiind o notă de analiză a activității, datând din 16.09.1989.

În concluzie, se solicită a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl priveşte pe pârât, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. După cum se poate observa, norma citată descrie, sub aceeaşi denumire generică, 3 posibilități de relație cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor.

De asemenea, se observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b se trage concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea" încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conştientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția încălcării unor drepturi este realizată. Apreciază că sunt satisfăcute ambele condiții descrise anterior, nota informativă furnizată la data de 23.06.1982 , în care pârâtul despre numitul R.C, în sensul că ar fi afirmat că "dacă cunoştea că va ajunge în situația actuală ar fi rămas dinainte în străinătate. A afirmat că cu orice preț cu orice mijloace doreşte să se înapoieze la T.I.R. indiferent ce se va întâmpla". Importanța acestei informări pentru organele fostei securități reiese din consemnarea ofițerilor pe marginea materialului furnizat de pârât, aceştia dispunând "să stabilească preocupările extraprofesionale, relațiile /.../ modul cu intenționează să-şi aplica în practică idele". O notă cu conținut similar este cea din 05.05.1986 în care semnalează că numitul C.N., şofer la autobaza Motru, a afirmat în mai multe împrejurări că "dacă i se va ivi prilejul va pleca ilegal din țară ". Mai mult, în acelaşi material pârâtul insistă asupra faptului

că deşi a căutat să îl facă să renunţe la această idee, respectivul s-a menţinut pe poziţie. Şi această delaţiune a generat din partea securităţii "măsuri complexe de verificare în vederea luării în lucru în mod organizat", demararea verificării domnului C.N. în cadrul dosarului de obiectiv, anexa 5, precum şi sesizarea organelor de paşapoarte.

Aceste consemnări ale ofiţerilor de securitate dovedesc că, în perioada comunistă intenţia unei persoane de a-şi stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului , iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugiţi', iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate. Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speţă) sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. în plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

În concluzie, prima condiţie impusă de legiuitor pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii prin furnizare de informaţii este îndeplinită.

Şi cea de-a doua condiţie este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre cei semnalaţi, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viată privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă. Pe de altă parte, apreciază că în prezenta speţă este pe deplin dovedită îngrădirea efectivă a dreptului la viaţă privată, având în vedere măsurile dispuse de ofiţer pe marginea notelor furnizate.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul MILEA-HÎLDAN Gheorghe au îngrădit dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

În drept, îşi întemeiază acţiunea pe conţinutul articolelor art. 2 lit. b), art. 3 lit.g), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

La data de 03. 03.2017, pârâtul Milea-Hîldan Gheorghe, a formulat întâmpinarea prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

In fapt, prin acţiunea reclamantei se solicită ca, prin hotărârea pronunţată, în baza indiciilor din dosarul instanţei, să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce priveşte persoana sa.

Pârâtul consideră că concluziile la care reclamanta a ajuns şi pe care le expune instanţei sunt greşite iar acţiunea acesteia este una pornită fără a aprofunda obiectul cauzei.

Astfel, arată instanţei că data precizată în referatul cu propunerea de recrutare dar şi în referatul privind modul cum a decurs recrutarea este o dată la care era în vacanţa de vară şi nu se mai afla în Timişoara, fiind plecat la domiciliul părinţilor săi din judeţul Gorj.

Pe de altă parte, aşa cum se poate observa la o simplă şi primă analiză, ambele referate poartă aceeaşi dată, respectiv, data de 30.07.1977.

Or, era posibil ca aceeaşi dată să fie precizată pe ambele referate care menţionează activităţi diferite într-o singură împrejurare şi anume, doar dacă pretinsa recrutare ar fi fost făcută în mod fictiv pentru a demonstra că organele Securităţii au activitate.

Este adevărat că, la un moment dat i s-a impus de către pedagogul liceului şi de către dirigintele clasei să se prezinte la secretarul de partid care l-a obligat să semnez un înscris

motivându-i că a fost vizat pentru a semna acest document datorită rezultatelor sale bune la învățătură și pentru că era un copil sărac.

Această întâmplare nu s-a petrecut la momentul specificat în referate.

La vârsta aceea era minor, familia sa avea probleme deosebite, tatăl său, care nu a făcut politică niciodată ca, de altfel, întreaga mea familie, fiind eliberat recent din închisoare după un dosar fabricat, cei care au participat la această acțiune fiind persoane pregătite tocmai pentru acest gen de activități și speculând situația unui copil care se temea să nu rămână fără bursă sau să sufere altfel de consecințe care, la momentul respectiv i-au și fost expuse.

In fapt, pârâtul susține că a fost mereu urmărit, chemat la sediul Securității din mun. Motru unde, după ce era supus unor diferite presiuni care se repetau în mod constant, era pus să semneze diverse înscrisuri care i se dictau în birou.

Dacă va fi studiat dosarul în ansamblul său însă, se va putea observa că în conținutul niciunui document de acest gen nu se pot observa date sau informații de natura celor arătate în cererea de chemare în judecată și despre care se pretinde că ar fi reprezentat scopul pretinsei recrutări.

Nici nu ar fi putut să execute astfel de urmăriri pentru că în familia sa se ascultau în permanență posturile de radio „Europa Liberă" sau „Vocea Americii" iar persoane despre care se face referire în documente erau prieteni ai săi pe care i-a susținut în deciziile lor de a pleca din țară și i-a și ajutat în acest sens.

Pe de altă parte, așa cum se poate observa tot din dosarul prezentat, mare parte din documentele existente în dosar reprezintă rapoarte întocmite de organele de Securitate, rapoarte care vizează persoana și comportamentul său și care arată fără putință de tăgadă că pârâtul a fost, în general, cel urmărit.

Părinții săi nu au fost despărțiți niciodată și s-au înțeles întotdeauna însă tatăl său s-a mutat cu serviciul într-un oraș apropiat tocmai pentru a-i proteja pe ei, familia, și pentru a scăpa de faptul că, în comunitatea locală era urmărit de Securitate. Acesta este și motivul pentru care în documentele din dosar părinții săi figurează ca despărțiți.

Susține că majoritatea documentelor ce compun dosarul prezentat instanței reprezintă documente întocmite de persoane care îl urmăreau și care trebuiau să raporteze dacă este o persoană care se opune regimului din acea perioadă.

Consideră însă că astfel de cazuri trebuie analizate cu maximă atenți iar persoanele care fac acest lucru ar trebui să le studieze în contextul acelor vremi și împrejurărilor în care evenimentele s-au petrecut.

Ar fi de analizat cum putea un copil de 16 ani plecat din sânul familiei și trăind printre străini să se opună celor impuse de pedagogul școlii, dirigintele său, secretarul de partid și altor persoane cu influență mare și comportament agresiv.

De asemenea, sus-amintitele documente ar trebui studiate și în ansamblul lor pentru a se putea observa dacă cele conținute în aceste acte sunt și adevărate.

Crede că orice persoană care este menționată în aceste documente ar putea să depună mărturie în sprijinul celor arătate în prezenta întâmpinare respectiv atât cei despre care se pretinde că i-a urmărit, cât și la cei din Sistem care l-au urmărit.

La data de 22.03.2017, reclamantul a formulat un răspuns la întâmpinarea depusă de pârât.

În cuprinsul răspunsului la întâmpinare, se arată că verificarea domnului MILEA-HÎLDAN Gheorghe a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h ind. 1 din aceleași act normativ.

Reclamanta apreciază că, prin acțiunea în constatare depusă, ca îndeplinind condițiile legale notele informative din 23.06.1982 și 05.05.1986, întocmite și semnate olograf de către

pârât cu numele conspirativ „Petria Aurel', existente în dosarul R 252068 (voi. 2, fila 5 şi 17), înscrisuri necontestate de pârât,în întâmpinarea sa.

În contradictoriu cu susținerile invocate de către pârât şi în susținerea acțiunii înaintate de C.N.S.A.S., apreciază că acțiunea în constatare introdusă în vederea constatării calității de colaborator al fostei Securități este temeinică legală.

Aşa după cum se observă din întâmpinarea pârâtului, acesta recunoaşte relația pe care a avut cu organele de Securitate. Mai mult. confirmă chiar si informațiile ne care le-a furnizat arătând în continuare că „/.../ la un moment dat mi s-a impus de către pedagogul liberului şi de către dirigintele clasei să mă prezint la secretarul de partid care m-a obligat să semnez un înscris /.../ arătând în continuare că „ /.../ eram supus unor diferite presiuni care se repetau în mod constant, eram pus să semnez diverse înscrisuri care mi se dictau în birou"

Apreciază reclamanta că a dezbătut pe larg natura informațiilor pe care pârâtul le-a furnizat Securității şi a demonstrat fără putință de tăgadă faptul că acestea îndeplinesc cele două condiții cumulative avute în vedere de norma în vigoare menționată.

Nici un document din dosarul pârâtului nu dovedeşte faptul că acesta ar fi semnat notele sub şantaj ori ar fi furnizat informațiile sub presiune şi amenințare.

Instanța a încuviințat şi administrat pentru părți proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind concludentă, pertinentă şi utilă soluționării cauzei.

Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea constată că prezenta acțiune este întemeiată pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele şi documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este şi persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate, este îndeplinită, reclamantul recunoscând colaborarea sa cu organele de securitate.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că pârâtul a colaborat cu organele de Securitate, la dosar fiind depus angajamentul olograf al acestuia,fiind îndeplinită şi cea de-a doua condiție, prevăzută de dispozițiile art.2, lit.b ultima teză din OUG 24/2008.

Curtea constată, fată de cele expuse, că prin aceste activități pârâtul a îngrădit drepturile şi libertățile recunoscute de legislația în vigoare la acea dată, respectiv dreptul la viață privată.

Sunt de menționat înscrisurile depuse de reclamantă şi care nu au fost contestate de pârât. Nota informativă furnizată la data de 23.06.1982 , în care pârâtul despre numitul R.C, în sensul că ar fi afirmat că "dacă cunoştea că va ajunge în situația actuală ar fi rămas dinainte în străinătate. A afirmat că cu orice preț cu orice mijloace doreşte să se înapoieze la T.I.R. indiferent ce se va întâmpla".

Importanța acestei informări pentru organele fostei securități reiese din consemnarea ofițerilor pe marginea materialului furnizat de pârât, aceştia dispunând "să stabilească preocupările extraprofesionale, relațiile /.../ modul cu intenționează să-şi aplica în practică idele".

O notă cu conținut similar este cea din 05.05.1986 în care semnalează că numitul C.N., şofer la autobaza Motru, a afirmat în mai multe împrejurări că "dacă i se va ivi prilejul va pleca ilegal din țară ". Mai mult, în același material pârâtul insistă asupra faptului că deşi a căutat să îl facă să renunțe la această idee, respectivul s-a menținut pe poziție. Şi această delațiune a generat din partea securității "măsuri complexe de verificare în vederea luării în lucru în mod organizat", demararea verificării domnului C.N. în cadrul dosarului de obiectiv, anexa 5, precum şi sesizarea organelor de paşapoarte.

Nu pot fi reținute apărările pârâtului în sensul că a desfăşurat activitățile respective în deplină conformitate cu legea şi sub presiunea şantajului, întrucât rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securității, precum şi consecințele hotărârilor judecătoreşti pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008 este arătată chiar în preambulul O.U.G. nr.24/2008, în care se arată că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor şi libertăților lor fundamentale".

Rezultă fără echivoc că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent, candidează pentru sau după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției şi ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, şi punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum şi a celor care îşi manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile şi libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

În acest context rolul instanței judecătoreşti învestite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator, al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le aplica pedepse şi de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii şi rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996, cât şi prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Față de cele menționate mai sus, Curtea urmează a constata că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității,** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul **Milea Hîldan Gheorghe,** cu domiciliul în sat ...., județ Gorj.

Constată că pârâtul a fost colaborator al Securității în sensul art. 2 lit. b) din O.U.G. nr.24/2008.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare; recursul se va depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică azi, 26.06.2017.

PREȘEDINTE
IONEL FLOREA

GREFIER
DANIELA DUICA

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Cont adm.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 832/2/2017
se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF,

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ....
..............în sumă de .... lei
GREFIER ȘEF

Def. prin constatarea nulității recursului.
- dec. 4236/26.09.2019 ds. 832/2/2017 ICCJ.

Red./Teh. I.F
2 ex